

Rapport

Datum: 1 maart 2006

Rapportnummer: 2006/068

Klacht

Verzoeker klaagt over de wijze waarop ambtenaren van het regionale politiekorps Midden en West Brabant ter gelegenheid van een taxiblokkade in de nacht van 6 op 7 februari 2004 zijn opgetreden. Hij klaagt er met name over dat de politie hem:

heeft belet te bemiddelen tussen de taxichauffeurs en de politie;

heeft aangehouden;

heeft geboeid;

met de korte wapenstok heeft geslagen.

Voorts klaagt verzoeker er over dat een met naam genoemde ambtenaar van het regionale politiekorps Midden en West Brabant bij het overleg tussen de gemeente Tilburg, taxichauffeurs en de politie op 10 februari 2004 heeft meegedeeld dat hij de door de gemeente aan de taxichauffeurs verleende ontheffingen "luchtkastelen" vond.

Beoordeling

Algemeen

1. Taxichauffeurs van de firma Stationstaxi te X beschikten over een ontheffing om te parkeren op bepaalde plaatsen in het centrum van X, alwaar een geslotenverklaring gold op grond van het Reglement Verkeersregels en Verkeerstekens 1990 (RVV). Deze ontheffing was door het college van burgemeester en wethouders van X afgegeven bij brief van 6 mei 2003. Op basis van de ontheffing mochten de taxichauffeurs onder meer (voor korte duur) parkeren bij een bushalte en mochten zij gebruik maken van busbanen en stroken.

Het toezicht op de naleving van de ontheffing geschiedt door de politie.

2. Er was al enige tijd sprake van onvrede onder de taxichauffeurs over het gebruik van taxistandplaatsen als parkeerplaats door particulieren. De taxichauffeurs waren van mening dat politieambtenaren van het regionale politiekorps Midden en West Brabant in het algemeen onvoldoende optraden tegen deze foutparkeerders. Hierover bestond al enige tijd onenigheid tussen de taxichauffeurs en de politie.

3. In de nacht van 6 op 7 februari 2004 hadden taxichauffeurs in het centrum van X - in verband met ter plaatse geparkeerde auto's van particulieren - hun taxi's op een busbaan dan wel op de rijbaan van de openbare weg geparkeerd.

4. Een aantal politieambtenaren van het regionale politiekorps Midden en West Brabant ging na een verkregen melding ter plaatse en vorderde van de taxichauffeurs dat zij hun taxi's zouden verplaatsen (zie in dit verband ook Achtergrond, onder 5.). Toen de taxichauffeurs niet aan dit bevel voldeden hielden de politieambtenaren één of meer van hen aan wegens het niet-opvolgen van een ambtelijk gegeven bevel. Er ontstond een grimmige situatie. De politieambtenaren deden op enig moment een oproep om "assistentie collega".

5. Twee politieambtenaren van het genoemde korps (verder te noemen: de betrokken politieambtenaren) gingen in reactie op deze oproep ter plaatse. Het was inmiddels omstreeks 04:00 uur. Zij stuitten op een taxiblokkade in het centrum en konden zodoende hun collega's niet bereiken. Na de vordering van de politieambtenaren om hen doorgang te verlenen, maakten de taxichauffeurs op enig moment aanstalten te vertrekken.

6. Verzoeker, woordvoerder voor taxichauffeurs te X, kwam op enig moment eveneens ter plaatse, met de bedoeling te bemiddelen in het ontstane conflict tussen de politieambtenaren en de taxichauffeurs.

Het treffen van verzoeker met de politieambtenaren mondde uit in de aanhouding van verzoeker wegens het niet-opvolgen van een ambtelijk gegeven bevel om zich van de rijbaan te verwijderen (strafbaar gesteld in artikel 184 van het Wetboek van Strafrecht, zie Achtergrond, onder 1.).

De politieambtenaren brachten hem over naar een politiebureau te X, alwaar hij werd voorgeleid voor de hulpofficier van justitie.

7. Verzoeker klaagt over de wijze waarop de politieambtenaren van het regionale politiekorps Midden en West Brabant ter gelegenheid van de taxiblokkade in de nacht van 6 op 7 februari 2004 jegens hem zijn opgetreden. Met name klaagt hij over de in het hiernavolgende, onder I. tot en met V. opgenomen gedragingen van de politie.

I. Ten aanzien van het hem beletten te bemiddelen

1. Verzoeker klaagt er in de eerste plaats over dat de politieambtenaren hem hebben belet te bemiddelen tussen de taxichauffeurs en de politie. Volgens verzoeker was de situatie geëscaleerd en werd hij opgeroepen met als doel om te bemiddelen.

In de interne klachtprocedure heeft verzoeker onder meer het volgende naar voren gebracht. Toen hij ter plaatse kwam trof hij een chaos aan: alles stond vol met taxi's, politiebussen en er stonden veel toeschouwers. Verzoeker had de intentie de zaak te bevriezen. Hij maakte zich naar zijn zeggen bij een politieambtenaar bekend en deelde mee dat hij als bemiddelaar zou optreden tussen de taxichauffeurs en de politieambtenaren. De politieambtenaar zei hem dat hij dan maar moest zorgen dat het ophield, aldus verzoeker. Verzoeker deelde hem hierop mee dat hij even zou moeten praten met de

chauffeurs en hij liep in de richting van de taxi's die aan de blokkade deelnamen. Hij had naar zijn zeggen niet gezien dat taxichauffeurs op het moment dat hij ter plaatse kwam al aanstalten maakten om te vertrekken. Verzoeker hield voor mogelijk dat de politieambtenaren tegen hem hadden gezegd dat hij zich moest verwijderen van de rijbaan en op de stoep moest gaan staan, maar gaf aan iets dergelijks niet te hebben gehoord. Verzoeker ontkende tegen de taxichauffeurs te hebben gezegd dat ze moesten blijven staan omdat er eerst gepraat moest worden.

Verzoeker heeft aangegeven de reactie van de politie als overtrokken te hebben ervaren. Hij was naar zijn zeggen met de beste bedoelingen gekomen en had niet de kans gekregen zijn verhaal te doen.

2. Uit informatie van de politie is het volgende gebleken. De twee betrokken politieambtenaren die op de spoedmelding hadden gereageerd hadden via de meldkamer de informatie verkregen dat er sprake was van een conflict met taxichauffeurs en dat de situatie grimmig was. De politieambtenaren moesten in het centrum van X hun dienstvoertuig tot stilstand brengen omdat er taxi's op de rijbaan stonden. Een taxi hield op zijn beurt achter het dienstvoertuig stil, waardoor de politieambtenaren niet meer voor- of achteruit konden. Zij hadden hun collega's, die om hulp hadden gevraagd, toen nog niet bereikt.

De politieambtenaren vorderden de taxichauffeurs de rijbaan vrij te maken en hen doorgang te verlenen. De chauffeurs maakten vanaf enig moment aanstalten te vertrekken. Op dit moment kwam verzoeker ter plaatse. Hij zei op voor de taxichauffeurs hoorbare toon "Jullie blijven hier staan", of woorden van dergelijke strekking. De taxichauffeurs staakten hun ingezette vertrek en stelden zich achter verzoeker op.

Uit de verklaringen van de bij het optreden betrokken politieambtenaren, alsmede uit het door hen opgemaakte proces-verbaal, is naar voren gekomen dat een politieambtenaar verzoeker herhaalde malen vorderde zich te verwijderen en op de stoep te gaan staan. Deze politieambtenaar had niet de intentie om met verzoeker in discussie te gaan. De politieambtenaren waren immers bezig met de uitvoering van een dringende taak, verzoeker gedroeg zich volgens de politieambtenaar irritant en de taxiproblemen zouden volgens de politieambtenaar bovendien niet zo laat 's nachts op straat kunnen worden opgelost. Verder waren de horecagelegenheden zojuist gesloten, dus viel er een grote toestroom aan mensen te verwachten. De politieambtenaar gaf aan dat verzoeker zou worden aangehouden wegens het niet-opvolgen van een bevel of vordering. Verzoeker wilde met hen de discussie aangaan, aldus de informatie van de politie. Hij maakte duidelijk niet aan de vordering te zullen voldoen en liep weg in een andere richting dan die waarin de politieambtenaren hem hadden gevorderd te gaan. De politieambtenaren hielden hem hierop aan.

3. De korpsbeheerder verwees voor zijn oordeel over de klacht naar zijn eerder, in de interne klachtprocedure ingenomen standpunt. In die procedure had hij naar voren gebracht het optreden van de betrokken politieambtenaren als wettelijk correct te beschouwen, nu zij waren belast met een spoedassistentie en hen door de taxichauffeurs de doorgang werd belemmerd. Volgens de korpsbeheerder kan en mag niet worden verwacht dat politieambtenaren alle woordvoerders namens de taxibranche kennen en dat zij de bereidheid hebben te allen tijde met hen in overleg te treden.

4. Het evenredigheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen voor het bereiken van een doel een middel aanwenden dat voor de betrokkenen niet onnodig bezwarend is en dat in evenredige verhouding staat tot dat doel. Dit vereiste brengt mee dat de politie het belang van de handhaving van de strafrechtelijke rechtsorde en de handhaving van de openbare orde en veiligheid dient af te wegen tegen het belang van de-ëscalerend optreden. Dit betekent dat dient te worden gekozen voor de inzet van het minst zware beschikbare middel.

5. De volgende feiten en omstandigheden zijn voor de beoordeling van het politieoptreden van belang. De oproep "assistentie collega" is een term die alleen wordt gebruikt wanneer er sprake is van een acute noodsituatie; deze melding houdt in dat een politieambtenaar dringend hulp nodig heeft van collega-politieambtenaren. In dit geval vond het optreden van de politieambtenaren plaats in het kader van een reactie op een dergelijke spoedeisende melding. Er was ter plaatse sprake van een situatie die dreigde te escaleren, voortvloeiend uit een conflict dat al eerder speelde. Niet is gebleken dat dit conflict naar verwachting die nacht kon worden opgelost. Een rol speelt voorts het zeer late tijdstip in de uitgaansnacht van vrijdag op zaterdag, en het feit dat de horeca-gelegenheden zojuist waren gesloten. Naar verwachting zou er daarom sprake zijn van een toeloop van mensen op de taxi's. Dat de politieambtenaren onder deze omstandigheden verzoeker niet in de gelegenheid hebben gesteld om te bemiddelen, is begrijpelijk. De politieambtenaren hebben bij hun keuze om over te gaan tot repressief politieoptreden niet gehandeld in strijd met het evenredigheidsvereiste.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

II. Ten aanzien van het aanhouden

1. Verzoeker klaagt er in de tweede plaats over dat de politieambtenaren hem hebben aangehouden. Zoals hiervoor al staat vermeld hield verzoeker het voor mogelijk dat de politieambtenaren hem hadden gezegd dat hij zich moest verwijderen van de rijbaan en op de stoep moest gaan staan, maar gaf aan dit - indien dit gezegd zou zijn - niet te hebben gehoord.

2. De korpsbeheerder verwees voor zijn oordeel op dit punt eveneens naar zijn eerder, in de interne klachtprocedure ingenomen standpunt, gebaseerd op het advies van de

klachtencommissie. Die commissie had aangegeven het aannemelijk te achten dat de politieambtenaren verzoeker hadden gevorderd zich te verwijderen. Volgens de commissie was het zeer wel mogelijk dat verzoeker dit in de hectiek van het moment niet had gehoord, dan wel niet had begrepen dat dit voor hem bestemd was. De commissie sprak echter geen oordeel uit, gelet op de tegenstrijdigheid van de verklaringen op dit punt.

3. Het volgende kan ten aanzien van de feiten worden vastgesteld. Voldoende is aannemelijk geworden dat één van de betrokken politieambtenaren verzoeker heeft gevorderd zich van de rijbaan te verwijderen. Beide politieambtenaren hebben immers aldus verklaard, terwijl dit tevens staat te lezen in het op ambtseed dan wel -belofte opgemaakte proces-verbaal. Ook sloot verzoeker niet uit dat dit was gebeurd.

Vast staat dat verzoeker op de rijbaan bleef staan, dan wel over de rijbaan liep in een andere richting dan waarin de politieambtenaren hem verwezen. Hiermee is voldoende vast komen te staan dat verzoeker het bevel van de politie om zich van de rijbaan te verwijderen niet opvolgde.

4. Het verbod van onrechtmatige vrijheidsontneming houdt voor bestuursorganen in dat zij buiten de bij of krachtens de wet bepaalde gevallen niemand zijn vrijheid mogen ontnemen.

In gevolge artikel 27 van het Wetboek van Strafvordering (Sv) wordt als verdachte aangemerkt degene te wiens aanzien uit feiten en omstandigheden een redelijk vermoeden van schuld aan enig strafbaar feit voortvloeit. Dit artikel vereist bovendien dat het vermoeden van schuld (het "gedaan hebben") naar objectieve maatstaven gemeten redelijk dient te zijn (zie Achtergrond, onder 2.1.). Ingevolge artikel 53 Sv is in geval van ontdekking op heterdaad van een strafbaar feit iedere opsporingsambtenaar bevoegd om een verdachte aan te houden. Deze ambtenaar draagt er zorg voor dat de aangehoudene ten spoedigste voor de officier van justitie of een van diens hulpofficieren wordt geleid (zie Achtergrond, onder 2.2.).

5. Zoals hierboven, onder 1.4., is aangegeven, dient de politie in beginsel te kiezen voor het minst bezwarende middel om zodoende escalatie van een conflict te voorkomen. Gelet op de ontstane overspannen situatie leende deze zaak zich op dat moment niet voor overleg of bemiddeling door de politieambtenaren. De Nationale ombudsman is van oordeel dat er, gezien de hierboven omschreven feiten en omstandigheden, op het bewuste moment een naar objectieve maatstaven gemeten redelijk vermoeden bestond van het opzettelijk niet-opvolgen van een ambtelijk bevel, op grond waarvan verzoeker als verdachte kon worden aangemerkt. Het besluit van de politie om verzoeker aan te houden en over te brengen naar het politiebureau leverde dan ook geen schending op van het verbod van onrechtmatige vrijheidsontneming.

Ook in zoverre is de onderzochte gedraging behoorlijk.

III. Ten aanzien van het boeien

1. Verzoeker klaagt er in de derde plaats over dat de politieambtenaren hem hebben geboeid. Hij stelt dat de politieambtenaren hier direct na de aanhouding toe over gingen, terwijl er geen enkele reden toe was. Hij voelde zich op deze wijze als een crimineel behandeld.

Verzoeker heeft zowel in de interne klachtprocedure, als in de procedure bij de Nationale ombudsman naar voren gebracht te zijn geboeid. Tijdens de hoorzitting van de klachtencommissie gaf hij echter aan dat hem geen handboeien waren omgedaan.

2. In artikel 23 van de Ambtsinstructie is opgenomen dat de ambtenaar die gebruik heeft gemaakt van handboeien tijdens het vervoer, dit gebruik onverwijld schriftelijk aan een meerdere moet melden, onder vermelding van de redenen die tot het gebruik van handboeien hebben geleid (zie Achtergrond, onder 3.2.). Uit het onderzoek is niet gebleken van het bestaan in dit geval van enige schriftelijke melding van het gebruik van handboeien jegens verzoeker. Evenmin hebben de betrokken politieambtenaren in hun verklaringen iets gemeld over het gebruik van handboeien jegens verzoeker.

3. De klachtencommissie van het regionale politiekorps Midden en West Brabant kwam in de interne klachtprocedure tot de conclusie dat er bij de aanhouding van verzoeker geen gebruik was gemaakt van handboeien. De korpsbeheerder verklaarde de klacht ongegrond.

4. Nu verzoeker op dit punt inconsistent heeft verklaard en nu er uit de informatie van de politie geen aanknopingspunten naar voren zijn gekomen op grond waarvan moet worden aangenomen dat er tegen verzoeker handboeien zijn gebruikt, wordt het ervoor gehouden dat de politieambtenaren hem niet hebben geboeid. De klacht mist in zoverre feitelijke grondslag.

IV. Ten aanzien van het slaan met de wapenstok

1. Verzoeker klaagt er in de vierde plaats over dat één van de betrokken politieambtenaren hem heeft geslagen met de korte wapenstok.

Verzoeker heeft ten aanzien van de gebeurtenissen het volgende naar voren gebracht. Toen de politieambtenaren hem aanhielden pakten zij hem beet en trokken hem naar achteren. Ongeveer tien taxichauffeurs probeerden hem uit de greep van de politieambtenaren los te trekken. Er ontstond een hectische situatie. Volgens verzoeker raakten de aanwezige politieambtenaren - ongeveer zes in totaal - hierdoor in het nauw. De politieambtenaren sloegen hem en een aantal taxichauffeurs met de wapenstok, aldus de lezing van verzoeker. Hij specificeerde zijn klacht over de klap met de wapenstok niet nader.

2. In het verslag van de hoorzitting door de klachtencommissie, gehouden in het kader van de interne klachtbehandeling, staat vermeld dat verzoeker aldaar had verklaard dat er jegens hem geen gebruik was gemaakt van een wapenstok.

3. Uit de verklaringen van de betrokken politieambtenaren is het volgende gebleken. Zeven à acht taxichauffeurs begonnen aan verzoeker te trekken met de bedoeling hem uit hun greep te ontzetten. De politieambtenaren hielden verzoeker vast en trokken hem naar het gereedstaande dienstvoertuig, een politiebus. Verzoeker liet zich gehoorzaam meevoeren. Tijdens de gang naar de bus vroeg één van de betrokken ambtenaren via de portofoon om versterking, omdat hij de indruk had dat de situatie uit de hand zou kunnen gaan lopen. Eenmaal bij het dienstvoertuig aangekomen werd de situatie bedreigender, omdat de politieambtenaren de taxichauffeurs hun rug moesten keren om verzoeker in de bus te doen plaatsnemen. Eén van hen nam toen de korte wapenstok ter hand en zei: "Weg wezen, anders gebruik ik de wapenstok", of woorden van dergelijke strekking. Op enig moment maakte hij een slaande beweging naar een taxichauffeur. Volgens de lezing van de politieambtenaar die de wapenstok ter hand had genomen zat verzoeker op dat moment al in het gereedstaande politiebusje; daarentegen verklaarde zijn collega dat hij de slaande beweging had gemaakt terwijl de taxichauffeurs nog aan verzoeker trokken.

4. In het proces-verbaal van de aanhouding van verzoeker staat te lezen dat de politieambtenaren bij die aanhouding geweld hebben gebruikt, hoewel niet nader is gespecificeerd hoe en in welke mate.

5. De korpsbeheerder verwees voor zijn oordeel ten aanzien van deze klacht eveneens naar zijn beslissing in de interne klachtprocedure om, gelet op het advies van de klachtencommissie, de klacht niet gegrond te verklaren. De klachtencommissie had in haar advies aangegeven dat er bij de aanhouding van verzoeker geen disproportioneel geweld was gebruikt en dat er bij de aanhouding geen gebruik was gemaakt van de wapenstok.

De hoofdofficier van justitie te Breda was eveneens van oordeel dat geen disproportioneel geweld was gebruikt jegens verzoeker.

6. Zoals hiervoor, onder 1.3. staat vermeld, houdt het evenredigheidsvereiste in dat bestuursorganen voor het bereiken van een doel een middel aanwenden dat voor de betrokkenen niet onnodig bezwarend is en dat in evenredige verhouding staat tot dat doel. Dit vereiste is onder meer opgenomen in artikel 8, eerste lid Politiewet (zie Achtergrond, onder 4.). Daar is bepaald dat een politieambtenaar in de rechtmatige uitoefening van zijn bediening bevoegd is geweld te gebruiken, wanneer het daarmee beoogde doel dit, mede gelet op de aan het gebruik van geweld verbonden gevaren, rechtvaardigt en dat doel niet op een andere wijze kan worden bereikt. Tevens is in dit artikel bepaald dat aan het gebruik van geweld zo mogelijk een waarschuwing vooraf gaat. Wanneer de openbare orde (ernstig) wordt verstoord kan de politie geweldsmiddelen toepassen om de openbare orde te herstellen.

Het dreigen met het gebruik alsmede het daadwerkelijke gebruik van de korte wapenstok is aan te merken als "geweld" (zie ook Achtergrond, onder 3.1.).

7. Ten aanzien van de vraag of de politieambtenaren verzoeker hebben geslagen met de korte wapenstok ziet de Nationale ombudsman reden doorslaggevende waarde te hechten aan het standpunt van de politie. Van belang voor deze afweging is de omstandigheid dat verzoeker hierover evenmin consistent is geweest in zijn verklaring. Bovendien heeft hij zijn klacht niet gespecificeerd, noch heeft hij gereageerd op een vraag van de Nationale ombudsman om aanvullende informatie aangaande deze klacht. Gebleken is dat verzoeker zich na zijn aanhouding inschikkelijk gedroeg en zich gewillig naar het dienstvoertuig liet leiden. Zijn gedrag geeft dan ook evenmin reden voor een vermoeden dat de wapenstok jegens hem is gebruikt. Het staat hiermee vast dat verzoeker niet met de wapenstok is geslagen.

Voldoende staat verder vast dat de politieambtenaren verzoeker en/of de taxichauffeurs met het gebruik van de wapenstok hebben bedreigd. Ook dit dient als geweldgebruik te worden aangemerkt.

8. Voor de beoordeling van de vraag of het toegepaste geweld de toets der kritiek kan doorstaan, is ten eerste van belang de vraag of de politieambtenaren optraden in de rechtmatige uitoefening van hun bediening. Zoals hiervoor al is vermeld, konden de politieambtenaren verzoeker in redelijkheid aanmerken als verdachte van het opzettelijk niet-opvolgen van een ambtelijk gegeven bevel. Zij waren bevoegd verzoeker ter zake aan te houden. Terwijl de politieambtenaren verzoeker naar de gereedstaande dienstauto voerden, werden zij in de uitoefening van hun taak belemmerd doordat een aantal van de aanwezige taxichauffeurs verzoeker uit hun greep trachtte te ontzetten. Er was sprake van een hectische, voor de politieambtenaren bedreigende situatie, waarin zij verzoeker mochten bewaken tegen bevrijding door de taxichauffeurs. De politieambtenaren waren voor dat doel dan ook bevoegd om gepast geweld te gebruiken. Hiermee is voldaan aan de eis dat een politieambtenaar alleen geweld mag toepassen in de rechtmatige uitoefening van zijn bediening.

9. Snel en adequaat handelen was geboden, zo heeft de politie naar voren gebracht, opdat de zaak niet uit hand zou lopen. In deze situatie konden de politieambtenaren het doel, te weten het op afstand houden van de taxichauffeurs en het onder controle houden van de situatie, niet op andere wijze bereiken dan door verzoeker fysiek mee te voeren en de omstanders onder dreiging van de wapenstok te waarschuwen afstand te houden. De wijze waarop dit is gebeurd stond in verhouding tot het daarmee beoogde doel. Niet kan derhalve worden gesteld dat de politie in strijd heeft gehandeld met het vereiste van evenredigheid.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

V. Ten aanzien van de uitlating over de aan de taxichauffeurs verleende ontheffing

1. Tot slot klaagt verzoeker erover dat een met naam genoemde politieambtenaar bij het overleg tussen de gemeente Tilburg, taxibedrijven en de politie op 10 februari 2004 heeft meegedeeld dat hij de door de gemeente aan de taxichauffeurs verleende ontheffingen "luchtkastelen" vond. Verzoeker was naar zijn zeggen bij dit overleg aanwezig als vertegenwoordiger van de taxichauffeurs. Hij voelde zich door de politieman niet serieus genomen, zo liet hij weten.

2. De betrokken politieambtenaar gaf aan inderdaad de genoemde bewoordingen te hebben gebezigd. Over het gesprek waarin dit plaatsvond deelde hij het volgende mee. Bij de bijeenkomst werd door partijen gesproken over de gerezen problemen. Het was een grief van de taxichauffeurs dat de politie niet optrad tegen foutparkeerders. In de discussie die hierop volgde ging het over het ontbreken van een wettelijk kader, aldus de politieambtenaar. Toen verzoeker aangaf dat hij een brief had van de gemeente op grond waarvan de chauffeurs bevoegd waren op een bepaalde plaats standplaats in te nemen, antwoordde de politieambtenaar dat die brief een luchtkasteel was. Voor het optreden van de politie in dit verband gelden immers enkel vergunningen en de bepalingen van het Reglement Verkeersregels en Verkeerstekens 1990 (RVV), aldus de politieambtenaar. Hij wist naar zijn zeggen op dat moment niet dat de brief een ontheffing inhield. Volgens de politieambtenaar had de gemeente nagelaten de politie ervan in kennis te stellen dat zij de taxichauffeurs in de vorm van een brief ontheffing had verleend.

De politieambtenaar merkte nog op dat zijn opmerking moest worden geplaatst in het kader van de doorgaans gemoedelijke sfeer waarin de gesprekken tussen gemeente, politie en taxichauffeurs plaatsvonden.

3. De korpsbeheerder verwees ook op dit punt naar zijn oordeel in de interne klachtprocedure. De korpsbeheerder had de klacht in die procedure niet gegrond verklaard en verwees voor een motivering van zijn beslissing naar het advies van de klachtencommissie. Die commissie was van mening dat de uitlating van de betrokken politieambtenaar niet tactvol was geweest. De betrokken politieambtenaar had deze bewoordingen gebruikt om duidelijk te maken dat de politie alleen kan optreden op basis van wettelijke voorschriften. Een brief kon echter wel een mededeling van een verleende ontheffing inhouden, aldus de commissie, en daarom was de uitlating niet juist geweest. De commissie achtte de uitlating onder de gegeven omstandigheden echter niet klachtwaardig.

4. Het vereiste van professionaliteit houdt in dat ambtenaren met een bijzondere training of opleiding jegens burgers overeenkomstig de standaarden van hun beroepsgroep handelen. Dit vereiste brengt mee dat een politieambtenaar in het kader van een formele

overlegsituatie, zoals in het onderhavige geval, zich zorgvuldig dient uit te drukken en zich zo neutraal en onbevooroordeeld mogelijk dient te uiten. De ambtenaar dient zich in elk geval te onthouden van uitlatingen die escalatie van een situatie in de hand kunnen werken.

5. Met de bewuste opmerking gaf de politieambtenaar ervan blijk een onjuist oordeel te vellen over de (rechts)geldigheid en status die aan de betreffende brief diende te worden toegekend, terwijl hij naar eigen zeggen niet op de hoogte was wat die brief precies inhield. Door zich aldus uit te laten heeft hij zich dan ook onvoldoende neutraal en onbevooroordeeld opgesteld. Dit geldt te meer nu de opmerking werd gemaakt in een situatie waarin sprake was van een zekere spanning. Er was immers sprake van een langer lopend conflict tussen de taxichauffeurs en de politie, en het bewuste overleg diende om de recente problemen te bespreken. Door deze opmerking te maken heeft de politieambtenaar dan ook in strijd gehandeld met het vereiste van professionaliteit.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Midden en West Brabant, is

gegrond ten aanzien van:

- de uitlating over de aan de taxichauffeurs verleende ontheffing wegens schending van het vereiste van professionaliteit;

en niet gegrond ten aanzien van:

- het hem beletten te bemiddelen;

- de aanhouding;

- het boeien

- het slaan met de wapenstok.

Onderzoek

Op 12 november 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer V. te X, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Midden en West Brabant.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Midden en West Brabant (de burgemeester van Tilburg), werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd de betrokken politieambtenaren de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. Eén van hen maakte van deze gelegenheid gebruik.

In verband met zijn verantwoordelijkheid voor justitieel politieoptreden werd ook de hoofdofficier van justitie te Breda over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was. De genoemde hoofdofficier van justitie maakte van deze gelegenheid gebruik.

Tijdens het onderzoek kregen verzoeker en de korpsbeheerder de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De korpsbeheerder deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. De reactie van verzoeker gaf geen aanleiding het verslag te wijzigen of aan te vullen.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

1. Verzoeker treedt naar eigen zeggen al gedurende lange tijd op als bemiddelaar voor taxichauffeurs te X.
2. Taxichauffeurs van de firma Stationstaxi te X beschikten over een ontheffing om te parkeren op bepaalde plaatsen in het centrum van X, alwaar een gesloten verklaring gold op grond van het Reglement Verkeersregels en Verkeerstekens 1990 (RVV). Deze ontheffing was door het college van burgemeester en wethouders van X afgegeven bij brief van 6 mei 2003. Op basis van de ontheffing mochten de taxichauffeurs onder meer (voor korte duur) parkeren bij een bushalte en mochten zij gebruik maken van busbanen en -stroken.

Het toezicht op de naleving van de ontheffing geschiedt door de politie.

3. Er was al enige tijd sprake van onvrede onder de taxichauffeurs over het gebruik van taxistandplaatsen als parkeerplaats door particulieren. De taxichauffeurs waren van mening dat politieambtenaren van het regionale politiekorps Midden en West Brabant in het algemeen onvoldoende optraden tegen deze foutparkeerders. Hierover bestond al

enige tijd onenigheid tussen de taxichauffeurs en de politie.

4. In de nacht van 6 op 7 februari 2004 hadden taxichauffeurs in het centrum van X - in verband met ter plaatse geparkeerde auto's van particulieren - hun taxi's op een busbaan dan wel op de rijbaan van de openbare weg geparkeerd.

5. Een aantal politieambtenaren van het regionale politiekorps Midden en West Brabant ging na een verkregen melding ter plaatse en vorderde van de taxichauffeurs dat zij hun taxi's zouden verplaatsen (zie in dit verband ook Achtergrond, onder 5.). Toen de taxichauffeurs niet aan dit bevel voldeden hielden de politieambtenaren één of meer van hen aan wegens het niet-opvolgen van een ambtelijk gegeven bevel. Er ontstond een grimmige situatie. De politieambtenaren deden op enig moment een oproep om "assistentie collega".

6. Twee politieambtenaren van het genoemde korps (verder te noemen: de betrokken politieambtenaren) gingen in reactie op deze oproep omstreeks 04:00 uur ter plaatse. Zij stuitten op een taxiblokkade in het centrum en konden zodoende hun collega's niet bereiken. Na een vordering van de politieambtenaren om hen doorgang te verlenen, maakten de taxichauffeurs op enig moment aanstalten te vertrekken.

7. Verzoeker, woordvoerder voor taxichauffeurs te X, was inmiddels door de taxichauffeurs opgebeld. Hij begaf zich naar de bewuste locatie. Hij had naar eigen zeggen de intentie op te treden als bemiddelaar in het conflict.

8. De politieambtenaren hielden verzoeker op enig moment aan wegens het niet-opvolgen van een ambtelijk gegeven bevel (strafbaar gesteld in artikel 184 van het Wetboek van Strafrecht, zie Achtergrond, onder 1.). Volgens de informatie van de politie hadden zij verzoeker gevorderd zich te verwijderen van de rijbaan, en had hij hieraan niet voldaan. Zij brachten hem over naar een politiebureau te X, alwaar hij werd voorgeleid voor de hulppofficier van justitie.

9. Op 10 februari 2004 nam verzoeker deel aan een overleg tussen medewerkers van het regionale politiekorps Midden en West Brabant en de gemeente X. De betrokken politieambtenaar Hx was hierbij tevens aanwezig.

B. interne klachtprocedure

1. Verzoeker diende bij brief van 20 februari 2004 een klacht in bij het regionale politiekorps Midden en West Brabant over het optreden van de politie jegens hem in de nacht van 6 op 7 februari 2004. In zijn klachtbrief bracht hij onder meer het volgende naar voren:

"In de nacht van 6 op 7 februari 2004 heeft zich (...) te X een ernstig incident voorgedaan. Met de gemeente en de politie was eerder afgesproken dat foutgeparkeerde auto's die op

de taxistandplaats staan, direct zouden worden weggesleept. In de bewuste nacht is de politie aangesproken op de foutparkeerders. Men weigerde echter de wegsleepregeling uit te voeren. Daarop zijn verschillende taxichauffeurs, overeenkomstig het bepaalde in artikel 3 van de Ontheffing Taxi d.d. 6 mei 2003, op de busbaan gaan halteren. Rond 01:30 uur arriveerde een nightliner (...). Deze halteerde op de rijbaan, wat door de politie niet werd toegestaan. De politie vorderde de taxi's om te vertrekken, terwijl deze, op grond van de ontheffing, volledig in hun recht stonden.

Toen de chauffeurs weigerden te vertrekken heeft de politie excessief geweld gebruikt. Ondergetekende werd als bemiddelaar opgeroepen, om de situatie te laten de-escaleren. Toen ik mijn naam noemde, werd ik door opgefokte politieagenten direct en zonder enige aanleiding met een gummiknuppel geslagen, geboeid en in een arrestantenbus gegooid. Mijn body-warmer is daarbij vernield."

2. In het kader van de klachtbehandeling werd verzoeker op 23 maart 2004 door een politieambtenaar van het regionale politiekorps Midden en West Brabant, de heer M., gehoord. In het verslag van dit gehoor staat onder meer het volgende vermeld:

"Op 07 februari 2004 werd ik in de nacht gebeld door een taxichauffeur genaamd R. met de mededeling dat er een taxichauffeur was aangehouden en dat ze met de taxichauffeurs blokkades hadden opgeworpen in het centrum van X. Te weten aan de noordzijde op de H. ter hoogte van de S.laan en aan de zuidzijde op de H.ring ter hoogte van de McDonald's. Er werd mij gevraagd te komen om te bemiddelen met de politie. R. is mij komen halen en wij zijn richting McDonald's gegaan. Toen wij daar aankwamen troffen wij een chaos aan. Alles stond vol met taxi's, politiebussen en een hoop toeschouwers. Ik ben uitgestapt en heb mij gemeld bij een politieman. Ik heb mij bekend gemaakt bij deze politieman met mijn naam en met het feit dat ik als bemiddelaar op zou treden tussen de politie en de taxichauffeurs. De agent vroeg mij ben jij V. Ik antwoordde dat ik inderdaad V. was. Ik heb toen even met de agent staan praten en heb hem uitgelegd wie ik was en wat ik kwam doen. Dit gesprek heeft enkele minuten geduurd. De agent zei toen tegen mij, zorg jij dan ook maar dat dit ophoudt. Ik zei tegen hem dat ik even zou moeten praten met de chauffeurs en liep in de richting van de taxi's die deelnamen aan de blokkade. Ik heb niet gehoord dat agenten tegen mij hebben gezegd dat ik mij moest verwijderen van de rijbaan en op het trottoir moest gaan staan. Als u tegen mij zegt dat agenten dit tot twee keer toe hebben gezegd tegen mij, kan dit wel zo zijn maar ik heb dit niet gehoord. Ik heb niet tegen de taxichauffeurs gezegd dat ze moesten blijven staan omdat er eerst gepraat moest worden. Ik heb wel gehoord dat een agent tegen mij zei dat ik was aangehouden. De politiemensen sprongen bij mij in mijn nek en trokken mij achterover. Ik viel achterover tegen de agent aan. Met het trekken aan mijn kleding scheurde mijn bodywarmer. De taxichauffeurs die dit zagen kwamen mij te hulp en probeerden mij te ontzetten. De chauffeurs pakten mij vast en probeerden mij los te trekken. Hierdoor raakten de politiemensen in het nauw en werd er geweld gebruikt tegen mij en tegen de taxichauffeurs. Dit geweld bestond uit het geven van klappen met de wapenstok. Ik kon dit

wel begrijpen want het was een hectische situatie en ik kan mij voorstellen dat de aanwezige agenten zich bedreigd voelden zij waren met ongeveer zessen en er kwamen ongeveer tien chauffeurs op hen af.

Ik zei toen tegen de chauffeurs dat ze moesten stoppen en dat ik wel mee zou gaan. Dit deed ik om verdere escalatie te voorkomen. Ik ben toen in een politiebusje gezet.

(...)

Ik vond het hele verhaal nogal overtrokken. De aanleiding van het geheel, een taxichauffeur die aangehouden wordt omdat hij op de plaats van de BBA bussen stond is onterecht in mijn ogen. Wij hebben een vergunning om daar te staan.

Ik heb begrip voor het feit dat een taxichauffeur gaat staan op een taxistandplaats en daar wil blijven staan, het is per slot van rekening zijn brood. Ik kan ook begrijpen dat de politie aanwijzingen kan geven aan bestuurders om de doorstroming te bevorderen en dat je daar aan moet voldoen. In het geval van de taxichauffeur was ik ook blijven staan.

Ik vond de reactie van de politiemensen nogal opgefokt. Ik vond dat de politiemensen veel geweld gebruikten maar ik kan mij ook wel voorstellen dat ze zich bedreigd hebben gevoeld omdat er nogal wat chauffeurs waren. Ik kwam met de beste bedoelingen en heb niet de kans gekregen mijn verhaal te doen.

Later in de week is er op het gemeentehuis met de taxicommissie overleg geweest. (...) Ik heb nogal problemen met de manier waarop Hx (betrokken politieambtenaar van het regionale politiekorps Midden en West Brabant; N.o.) zich opstelde. Hij vertelde dat de afgegeven taxi vergunningen 'luchtkastelen' waren en dat hij op de H. de dienst uitmaakte. Als een politieman zulke uitspraken doet dan kunnen we alle vormen van overleg wel opschorten. (...) Ik voelde mij door de politieman niet serieus genomen. Ik vind dat een politieman zulke opmerkingen niet kan maken."

3. Politieambtenaar M. hoorde de bij het optreden betrokken politieambtenaar D. op 24 maart 2004. In het verslag van dit gehoor staat onder meer het volgende vermeld:

"D. was tijdens deze nacht als hulpofficier van justitie belast met de operationele leiding en aansturing van het aanwezige politiepersoneel.

(...)

Ik ben op 07 februari 2004 gegaan naar de H.straat te X alwaar een blokkade gaande was van taxichauffeurs. Ik heb eerder die avond een taxichauffeur voorgeleid terzake het niet voldoen aan een bevel gegeven door een politieman. Toen ik ter plaatse kwam trof ik een chaos aan van op de rijbaan staande taxi's en politiebussen die klem waren gezet. De sfeer was zeer explosief. De gehele situatie dreigde uit de hand te lopen vanwege een

aanhouding van een van de taxichauffeurs. Ik had dringend behoefte aan een woordvoerder die namens de taxichauffeurs het woord kon doen. Blijkbaar werd de klager V. gebeld om het woord te doen. Ik heb toen een woordvoerder gevonden en ben met hem in gesprek gegaan. Ik kon met hem afspraken maken en dit resulteerde in een aanvang maken met het opheffen van de blokkades door de taxichauffeurs. Op een gegeven moment kwam een andere persoon die later genaamd bleek te zijn V. Ik zag dat deze V. werd aangehouden. Ik zag dat dit niet zonder slag of stoot ging. Ik heb mij verder niet bemoeid met deze aanhouding. Ik hoorde later van de persoon waarmee ik in gesprek was dat de man die even daarvoor was aangehouden de woordvoerder (bemiddelaar) van de taxichauffeurs was.

4. Politieambtenaar M. hoorde de bij het optreden betrokken politieambtenaar Bo. op 31 maart 2004. In het verslag van dit gehoor staat onder meer het volgende vermeld:

"Ik deed dienst die nacht bij de Directe hulpverlening van het district X. Als zodanig kregen mijn collega Bu. en ik diverse opdrachten van de meldkamer. Op een gegeven moment kwam er een melding assistentie collega. Dit houdt in dat er een andere politie collega dringend hulp nodig heeft van andere politiemensen. Via de Meldkamer kregen wij te horen dat het ging om een conflict met taxichauffeurs en dat de situatie grimmig was. Wij hebben ons direct begeven naar de opgegeven locatie, te weten de kruising H. / S.laan te X. Omdat ik mijn dienst was aangevangen bij de horecadienst van binnenstad was ik op de hoogte van de problemen met de taxichauffeurs en dat er inmiddels een aanhouding van een chauffeur was geweest terzake het niet voldoen aan een bevel gegeven door een opsporingsambtenaar. Wij kwamen aanrijden via de P.straat. Wij maakten gebruik van optische en geluidssignalen. Op het moment dat wij op de H.ring ter hoogte van de McDonald's waren werd de rijbaan met taxi's geblokkeerd. Wij moesten stoppen. Op het moment dat wij stilstonden kwam er achter ons voertuig een taxibus staan, zodanig dat wij niet meer voor of achteruit konden. Middels de optische en geluidssignalen hebben wij kenbaar gemaakt dat wij een voorrangsvoertuig waren en dat wij een dringende taak hadden. Na enige seconden hebben wij de optische en geluidssignalen uitgezet omdat ik de indruk had dat ons geen doorgang verleend zou worden. Wij zijn uitgestapt en hebben de vier a vijf taxichauffeurs die voor ons op de rijbaan stonden aangesproken. De chauffeurs zaten ieder afzonderlijk in hun taxi. Wij hebben de chauffeurs gevorderd de rijbaan vrij te maken omdat wij met een spoedmelding bezig waren. Ik zag dat daar door de chauffeur gevolg aan gegeven werd en dat zij aanstalten maakten te vertrekken. Op dat moment komt er een man op ons toegelopen. Deze man bleek later V. de klager te zijn. Het 1e wat hij deed is met zijn wijsvinger in mijn borst prikken. Hij zei tegen mij dat wij hier vast stonden en niet meer weg konden. Gevolgd door de zin, 'jullie blijven hier staan'. Hij praatte zodanig luid dat de omstaande taxichauffeurs dit konden horen. De man had zich niet voorgesteld en ik wist dus niet wie hij was. Ik had het vermoeden dat het een taxichauffeur was. Ik werd door zijn optreden redelijk geïrriteerd. De reden van mijn irritatie was gelegen in de wijze van optreden van deze man en het feit dat juist rond dit tijdstip

men tot deze actie overging. Om vier uur 's nachts gaat de horeca uit en zijn er veel mensen op straat. Het is dan zaak zo min mogelijk roering in de binnenstad te hebben. Bovendien was er assistentie gevraagd. Ik heb hem gevraagd waar zijn taxi was. Toen vertelde hij mij dat hij geen taxi had maar dat hij als woordvoerder / bemiddelaar op zou treden namens de taxichauffeurs. Dit klonk aannemelijk want de omstaande taxichauffeurs staakten met hun bezigheden en schaarden zich achter hem. Ik heb de man direct gevorderd zich te verwijderen en op de stoep te gaan staan. Hij weigerde dit te doen. Ik had niet de behoefte met deze man in discussie te gaan. Wij hadden een dringende taak en de taxiproblemen los je niet op, op straat om vier uur 's-nachts. Daarbij gedroeg hij zich zeer irritant. Ik heb hem voor de tweede keer gevorderd weg te gaan. Ik heb hem uitgelegd dat als hij hier niet aan zou voldoen hij zou worden aangehouden terzake het niet voldoen aan een bevel of vordering. Hij weigerde dit hij wilde de discussie met mij aangaan. Bu. en ik hebben de man daarop ieder bij een arm gepakt en hem verteld dat hij was aangehouden. Direct daarop zijn wij met de aangehouden man richting het dienstvoertuig gelopen om hem ter voorgeleiding voor een hulpofficier van justitie over te brengen naar een plaats van verhoor. Op het moment dat wij hem hadden aangehouden zag en voelde ik dat er een zeven a acht chauffeurs aan de verdachte begonnen te trekken. Kennelijk met de bedoeling de verdachte te ontzetten. Wij hielden de verdachte vast. Wij trokken hem richting de politiebuis. Over een afstand van ongeveer acht meter hebben wij, aan de ene kant en de chauffeurs aan de andere kant de verdachte trekkend naar de bus gebracht. Tijdens die gang naar de bus heb ik via de portofoon gevraagd om wat mensen er bij. Niet omdat ik mij ernstig bedreigd voelde maar wel de indruk had dat deze situatie als er niet snel en adequaat opgetreden zou worden uit de hand kon lopen. Toen we bij de achterzijde van de bus kwamen werd de situatie bedreigender omdat wij ons moesten omdraaien om de verdachte in de bus te krijgen en met onze rug naar de taxichauffeurs kwamen te staan. Ik heb toen mijn korte wapen stok ter hand genomen. De chauffeurs zagen dit, lieten de verdachte los en deden een stap terug. Ik heb de wapenstok niet gebruikt. Niet om te slaan en niet om te dreigen. Ik heb wel gezegd 'weg wezen anders gebruik ik de wapenstok'. Nadat de chauffeurs terug waren gaan staan hebben wij de verdachte in de bus geplaatst. De verdachte heeft tijdens de gang naar de bus geen verzet gepleegd. Wij hebben de verdachte met enige kracht in de bus moeten zetten. Hij liet het als een soort martelaar over zich heen komen. Hij heeft niets gezegd wat opruiend kon zijn. Ook niets wat de-ëscalerend kon werken.

Nadat wij de verdachte in de bus hadden kwamen er meerdere collega's ter plaatse. Ook de taxichauffeurs hadden hun versterking geroepen en er waren opdat moment een twintig vijftwintig tal taxichauffeurs ter plaatse. De situatie was zeer explosief. Om een veilige werkplek te creëren voor de politiemensen die doende waren met de aanhouding van een andere chauffeur heb ik 1 keer een tik met de wapenstok gegeven om mensen op afstand te houden. Na de aanhouding van een chauffeur werd de situatie rustiger en kon de taxibus die achter ons stond weggehaald worden en konden wij de verdachte overbrengen naar een plaats van verhoor.

Gezien de horecabriefing die ik mee had gemaakt aan het begin van mijn dienst hebben wij volgens deze briefing gewerkt. Ik ben van mening dat wij proportioneel gebruik van geweld hebben gemaakt en daarom juist gehandeld hebben."

5. Politieambtenaar M. hoorde de bij het optreden betrokken politieambtenaar Bu. op 26 maart 2004. In het verslag van dit gehoor staat onder meer het volgende vermeld:

"Ik deed dienst die nacht bij de Directe hulpverlening van het district X. Als zodanig kregen mijn collega Bo. en ik diverse opdrachten van de meldkamer. Op een gegeven moment kwam er een melding assistentie collega. Dit houdt in dat er een andere politie collega dringend hulp nodig heeft van andere politiemensen. Wij hebben ons direct begeven naar de opgegeven locatie, te weten de kruising H.ring / S.laan te X. Wij zijn aankomen rijden met gebruikmaking van optische- en geluidssignalen over de P.straat om zo via de H.ring, H. naar de S.laan te rijden. Ter hoogte van de McDonald's op de H.ring was de weg geblokkeerd door taxichauffeurs met hun taxi's. Er was geen mogelijkheid voor ons om daar langs te rijden. Wij stopten bij de 1e taxi van de blokkade en hebben de geluidssignalen uitgezet. Op het moment dat wij stopten werden wij aan de achterzijde vast gezet door de bestuurder van een zwarte Mercedes Vito taxibus zodat wij geen kant meer op konden. Wij zijn toen uitgestapt en hebben de taxichauffeurs persoonlijk aangesproken. Wij hebben hen op duidelijke wijze gevorderd hun taxi weg te halen zodat wij onze weg konden vervolgen. Na 1 of 2 keer vorderen maakten de 1° chauffeurs aanstalten om te vertrekken. Als deze chauffeurs zouden zijn vertrokken hadden wij onze weg kunnen vervolgen. Uit het niet komt een persoon aanlopen. Deze persoon bleek later te zijn genaamd V. Deze V. riep naar de chauffeurs dat ze moesten blijven staan. Tegen ons zei hij: 'Er wordt hier helemaal niets verzet. Ik ben hier de woordvoerder en er gaat hier niemand weg voor jullie, voordat er gepraat is en het probleem is op gelost.' Kennelijk wisten de aanwezige taxichauffeurs wie deze V. was want ze deden wat hij zei en bleven staan, ook de chauffeurs die in 1e instantie aanstalten hadden gemaakt te vertrekken. Bo. liep naar deze V. toe. Hij zei tegen hem, dat hij zich niet moest bemoeien met hetgeen waar wij mee bezig waren. Ik hoorde Bo. zeggen dat er best gepraat kon worden maar dat dit niet de plaats en tijd was om dit te doen omdat wij een spoedmelding hadden. Hij vroeg de man op de stoep te gaan staan en zich verder niet met het voorval te bemoeien. V. deed dit niet. Hij zei dat hij niet van plan was weg te gaan en dat er geen taxi's werden verzet. Vervolgens heeft Bo. V. meerdere malen gevorderd weg te gaan. Volgens mij heeft Bo. wel zes keer gevorderd en V. duidelijk gemaakt dat als hij niet aan de vordering zou voldoen hij het risico zou lopen te worden aangehouden terzake het niet voldoen aan een bevel of vordering. De enige reactie van V. was: 'Dat moet je dan maar doen'. Hij maakte in ieder geval duidelijk dat hij niet aan de vordering zou voldoen. In tegendeel in plaats van zich te verwijderen in de richting die wij hem hadden aangewezen liep hij in de richting van de blokkerende taxichauffeurs. Op dat moment besloten Bo. en ik V. aan te houden terzake het niet voldoen aan een vordering. Wij pakten hem bij zijn armen vast om hem ter voorgeleiding voor een hulpofficier over te brengen naar A&V aan de R.-West te T. Op het

moment dat wij hem vast hadden en naar de bus wilden transporteren kwamen er een tiental taxichauffeurs naar ons toe. Ze wilden niet dat wij V. aanhielden. Drie of vier van de taxichauffeurs pakte V. vast en begonnen aan hem te trekken. Kennelijk om hem uit onze greep te halen. Zij trokken in tegengestelde richting als dat wij hem wilde brengen. Omdat er aan V. getrokken werd door de taxichauffeurs moesten wij hem beter vast pakken om hem bij ons te houden. Tijdens het trekken aan V. hoorde ik zijn kleding scheuren. V. zelf heeft zich niet uit onze greep los proberen te rukken maar 'hing tegen'. Omdat de dreiging en de mate van het geweld dat de taxichauffeurs tegen ons gebruikten steeds groter en zwaarder werd heeft Bo. om assistentie van collega's gevraagd en zijn korte wapenstok gepakt en op luide toon geroepen dat hij geweld zou gebruiken als ze door zouden gaan en dichterbij zouden komen. Ik heb gezien dat Bo. 1 keer een slaande beweging heeft gemaakt met zijn wapenstok in de richting van de chauffeurs. Hierbij werd niemand geraakt maar had wel tot gevolg dat de taxichauffeurs op afstand bleven en niet meer aan V. trokken. Wij konden V. daarop in de arrestantenruimte van de bus plaatsen. V. gedroeg zich zeer passief. Hij liet de aanhouding over zich heen komen. Nadat wij V. in de bus hadden kwamen er andere collega's ter plaatse. (...)

De gehele situatie overviel ons omdat wij niet op de hoogte waren van hetgeen er eerder op de avond was voorgevallen. De Horecadienst werkt op een ander portokanaal. Op een gegeven moment was het ons allebei duidelijk dat wij ons in een zeer netelige situatie bevonden en als wij niet gepast op zouden treden de situatie uit de hand zou kunnen lopen. Ons optreden was er in 1e instantie op gericht de rijbaan van de H.ring vrij te krijgen, zodat wij onze weg konden vervolgen, met het doel het bereiken van collega's die om directe hulp hadden gevraagd. Later toen de situatie uit de hand dreigde te lopen hebben wij middels ons optreden getracht de situatie in de hand te houden. Door ons is proportioneel geweld gebruikt."

6. De waarnemend chef van het betreffende district van het regionale politiekorps Midden en West Brabant verklaarde de klacht bij brief van 10 mei 2004 ongegrond.

7. Verzoeker wendde zich bij brief van 17 mei 2004 vervolgens tot de korpsbeheerder. De korpsbeheerder verklaarde de klacht eveneens ongegrond, zo liet hij bij brief van 20 september 2004 weten. Hij verwees voor de motivering van zijn beslissing naar het terzake uitgebrachte advies van de klachtencommissie van het regionale politiekorps Midden en West Brabant. In dit advies staat onder meer het volgende vermeld:

"De commissie oordeelt als volgt:

Het optreden van Bu. en Bo. (betrokken politieambtenaren; N.o.) was wettelijk correct. Zij waren belast met een spoedassistentie en hen werd de doorgang belemmerd door de taxiblokkade ter plaatse (...).

Van politieambtenaren kan/mag niet verwacht worden dat zij alle woordvoerders namens de taxibranche kennen, laat staan de bereidheid hebben daar te allen tijde mee in overleg treden, mede gelet op de opdracht tot spoedassistentie die zij eerder hadden ontvangen.

Aannemelijk is dat de vordering om zich te verwijderen wel door de politieambtenaren is gedaan in de richting van klager doch het is zeer wel mogelijk dat klager in de hectiek van het moment niet heeft gehoord dan wel begrepen dat dit voor hem bestemd was. De commissie kan hierover geen oordeel uitspreken in verband met de tegenstrijdigheid der verklaringen en de onzekerheid omtrent de precieze gang van zaken ter plaatse.

Bij de aanhouding van klager is geen disproportioneel geweld gebruikt en is er geen gebruik gemaakt van handboeien en gummiknuppel. Klager bevestigt ook dat er in zijn richting geen ernstige vorm van geweld is toegepast, doch dat de politieambtenaren hem alleen hebben vastgepakt om in het politievoertuig te plaatsen.

Hx was als vertegenwoordiger van de politie district X voor verkeerszaken, niet op de hoogte van de door de gemeente X aan de taxibranche verleende ontheffingen en beschouwde deze bij eerste kennisname als op gespannen voet staande met de desbetreffende regelgeving.

De uitlating van Hx, gedaan tijdens de vergadering van 10 februari 2004, over het betitelen van de ontheffingsbrief als een 'luchtkasteel' was niet tactisch. Deze bewoordingen werden gebruikt in een bredere context om duidelijk te maken dat de politie alleen kan optreden op basis van wettelijke voorschriften. Een brief kan echter wel de mededeling inhouden van een verleende ontheffing. Daarom was de uitlating volgens de commissie niet juist, maar onder de gegeven omstandigheden wordt zo'n uitlating niet klachtwaardig geacht.

Advies

Vorenstaande in beschouwing nemende adviseert de commissie de klacht van de heer V. geheel ongegrond te verklaren.

Hierbij geeft de commissie de korpsbeheerder in overweging om:

De communicatie over het gemeentelijk beleid met betrekking tot de taxibranche en eventuele tussentijdse aanpassingen daarin te verbeteren en hiertoe zonedig het initiatief te nemen in de richting van de gemeente X.

Gelet op de goede bedoeling van de klager bij zijn optreden als bemiddelaar in het conflict ter plaatse (...), de door hem geleden schade, bestaande in het beschadigd geraken van zijn bodywarmer, tot een bedrag van € 79,95 te vergoeden."

8. De klachtencommissie baseerde haar oordeel onder meer op hetgeen naar voren was gekomen tijdens een ter zake gehouden hoorzitting. In het verslag van deze hoorzitting

staat onder meer het volgende vermeld:

"Mede aan de hand van vragen gesteld door commissieleden (werd; N.o.), samenvattend, het volgende gezegd/uitgesproken. (...) Klager stelt dat het belangrijkste is dat hij al zeker 15 jaar als bemiddelaar optreedt en dat hij met die intentie ook voldaan heeft aan de oproep van zijn collega's om van huis uit mee te gaan naar (de betreffende locatie; N.o.) (...). Klager geeft ook aan dat hij als bemiddelaar niet bij alle politieambtenaren (...) bekend zal zijn.

De commissie vraagt aan klager of zijn optreden, terugkijkend, wel professioneel is geweest. Klager geeft hierop aan dat hij bij zijn aankomst ter plaatse niet had gezien dat er al chauffeurs aanstalten hadden gemaakt om hun taxi te verplaatsen ten einde aan de politieambtenaren doorgang te verlenen. Klager wilde de zaak bevroren zodat hij als bemiddelaar kon gaan optreden vanuit de aangetroffen situatie. Bu. geeft hierop aan dat er al meerdere taxichauffeurs aanstalten hadden gemaakt om hun taxi te verplaatsen zodat aan hen doorgang verleend kon worden doch dat de eerste woorden van klager, na zijn aankomst ter plaatse (...) waren, 'we blijven staan' dan wel woorden van gelijke strekking. Hierop stopten de betreffende taxichauffeurs ook direct met het verplaatsen van hun taxi's. R. (een taxichauffeur; N.o.) geeft hier aan dat hij degene zou zijn geweest die de taxichauffeurs had toegeroepen hun taxi's te laten staan en niet klager. Bu. bevestigt hier nogmaals dat hij klager dergelijke bewoordingen heeft horen roepen.

Klager geeft aan de vordering, gedaan door de politieambtenaren in zijn richting, als zodanig niet gehoord te hebben waarbij hij later tijdens het verhoor aangeeft niet te willen of kunnen ontkennen of bevestigen dat de vordering wel is gedaan.

Bu. geeft hierbij aan zeker te weten dat de vordering meerdere malen, mogelijk niet altijd met de bewoordingen 'ik vorder van u...' doch wel met woorden van gelijke strekking en inhoud is gedaan in de richting van klager.

De commissie vraagt aan klager wat de uiteindelijke oorzaak is geweest van de blokkade (...). Klager geeft hierop aan dat er al eerder in de nacht van vrijdag op zaterdag, 6 op 7 februari 2004, een blokkade is geweest (...) en dat daar en ook op een later moment, meerdere collega taxichauffeurs (waaronder getuige Vr.) zijn aangehouden. De uiteindelijke aanleiding van dit alles is het ontbreken van voldoende taxistandplaatsen op en nabij het centrum en het niet realiseren van een adequaat beleid hierin door/namens de gemeente X. Tijdens de eerste schermutselingen naar aanleiding van de blokkades is onder meer ook R. opgetreden als bemiddelaar.

Klager geeft hierbij aan dat hij ingeroepen was als bemiddelaar ter plaatse (...) doch dat hij wel op de hoogte was van de eerdere problemen die nacht. Ook Bu. geeft aan bekend zijn geweest met de eerdere blokkade(s) en problemen doch dat het voldoen aan een oproep tot het verlenen van assistentie aan collega's, verstrekt vanuit de regionale Meldkamer, op

dat moment prioriteit had.

De commissie vraagt aan klager of het toepassen van geweld, het in de handboeien slaan, het gebruik van de gummiknuppel en het fysiek toepassen van geweld, daadwerkelijk op hem is toegepast. Klager geeft hierop aan dat hem geen handboeien zijn aangedaan en dat er in zijn richting geen gebruik is gemaakt van een gummiknuppel. Klager is wel door de politieambtenaren vastgepakt en met enige drang in een politiebus geplaatst. Tijdens het overbrengen naar de politiebus heeft klager gezien dat collega taxichauffeurs hem wilden ontzetten. Klager heeft toen in hun richting geroepen dat zij hiermee moesten stoppen. Tijdens het proberen te ontzetten van klager door de collega taxichauffeurs hebben zowel de collega's en de politieambtenaren aan de bodywarmer en overige kleding van klager getrokken. De schade kan dus zowel door toedoen van de politieambtenaren als ook van de collega taxichauffeurs zijn ontstaan.

De commissie vraagt aan klager of het hem en zijn collega taxichauffeurs, bekend is dat men de aanwijzingen, gegeven door een politieambtenaar, altijd moet opvolgen. Klager bevestigt dit doch geeft daarbij wel aan, ondersteund door R. en Vr., dat men, indien de situatie daar ruimte voor geeft, wel een toelichting mag vragen aan en/of krijgen van de betreffende politieambtenaar."

c. Standpunt verzoeker

1. Het standpunt van verzoeker staat samengevat weergegeven onder Klacht.
2. Desgevraagd verschaftte verzoeker de Nationale ombudsman bij brief van 12 november 2004 een nadere toelichting op zijn verzoekschrift. In deze brief staat onder meer het volgende vermeld:

"Als 1e punt ben ik met de arrestatie van mijn persoon niet eens aangezien ik, die nacht, door partijen als bemiddelaar ben opgeroepen. Echter, het moment dat ik mij kenbaar maakte als bemiddelaar, werk ik zonder pardon en zonder enige uitleg als crimineel in de boeien geslagen. En m.i. is dit toch niet de wijze waarop men met bemiddelaars omgaat."

3. Bij de opening van het onderzoek stelde de Nationale ombudsman verzoeker de vraag of hij zich na de gebeurtenissen die in de klachtformulering zijn omschreven, door een arts had laten onderzoeken. De Nationale ombudsman verzocht verzoeker om, indien hij over een verklaring van een arts beschikte, hiervan een afschrift toe te zenden. Een reactie van verzoeker op deze vraag bleef echter uit.

d. Standpunt korpsbeheerder

1. De korpsbeheerder liet in reactie op de klacht weten geen aanleiding te zien om terug te komen op zijn eerder in de interne klachtprocedure ingenomen standpunt.

2. De korpsbeheerder zond verder afschriften toe van onder meer de volgende stukken:

2.1. Een mutatie uit het dag- en nachtrapport van het regionale politiekorps Midden en West Brabant van 7 februari 2004. In deze mutatie staat onder meer het volgende vermeld:

"Er was een opstopping van taxichauffeurs voor de palen van het P.plein. De reden was een eerdere aanhouding eerder deze avond van een taxichauffeur omdat deze zich niet wilde verwijderen tussen de palen.

De taxichauffeurs wilden echter dat deze man vrijgelaten werd.

Vervolgens besloten zij de H. te blokkeren.

Tijdens het aanrijden naar de H. i.v.m. assistentie collega's van de horeca, werden wij door deze chauffeurs klemgezet op de genoemde locatie.

Hierop de chauffeurs afzonderlijk gevorderd de taxi's weg te halen. Hieraan werd gevolg gegeven, echter wel met het nodige mokken.

Vervolgens verscheen de verdachte en drong zich aan ons op. Hierop hem gevraagd waar zijn taxi was. Hij verklaarde geen taxi te hebben en dat wij niet meer weg konden en dat we vast stonden. Vervolgens zei hij tegen de chauffeurs dat zij de taxi's niet weg mochten halen.

Hierop de verdachte meerdere malen met duidelijk verstaanbare stem gevorderd zich naar het trottoir te verwijderen.

Hieraan voldeed de verdachte niet, verdachte is aangehouden.

Hierop ontstond een worsteling met de andere chauffeurs die trachtten de Ve (verdachte; N.o.) te ontzetten."

2.2. Het proces-verbaal van aanhouding, opgemaakt op ambtseed/-belofte door de betrokken politieambtenaren Bo. en Bu., gesloten op 7 februari 2004. In dit proces-verbaal staat onder meer vermeld dat bij de aanhouding jegens verzoeker geweld werd gebruikt. In welke mate en in welke vorm staat echter in het proces-verbaal niet gespecificeerd.

2.3. Het proces-verbaal van bevindingen, opgemaakt op ambtseed/-belofte door de betrokken politieambtenaren Bo. en Bu., gesloten op 10 februari 2004. In dit proces verbaal staat het volgende vermeld:

"Op zaterdag 7 februari 2004 waren wij, verbalisanten, belast met de noodhulpdienst in de regio X. Wij waren in uniform gekleed en rijdend in een opvallend politievoertuig.

Tijdens deze nachtdienst waren er ook een aantal collega's belast met het horecatoezicht in het centrum van X. Deze collega's communiceren op een ander verbindingskanaal dan de afdeling noodhulp, derhalve is het niet mogelijk om de berichtgeving uit te luisteren. De meldkamer X., die wel in staat is om op de beide kanalen te zenden en te ontvangen, stuurt de communicatie tussen deze twee disciplines.

Omstreeks 04.00 uur op deze eerder genoemde dag werden wij, verbalisanten, door de meldkamer X gestuurd naar de H.straat met de kruising S.laan te X. Aldaar zouden taxichauffeurs de toegangswegen naar en vanuit het centrum blokkeren. De aldaar aanwezige collega's vroegen er mensen bij omdat de situatie dreigde uit de hand te lopen, aldus de meldkamer.

Hierop zijn wij, verbalisanten, via de B.weg en later de P.straat in de richting van de H. gereden. Wij waren voornemens om over de H. naar de kruising S.laan met de H.ring te rijden. Ter hoogte van de McDonald's op het P.plein zagen wij vervolgens een vijftal taxi's over de gehele rijbaan verspreid staan.

Wij zagen aan de blauwe kentekenplaten dat het om taxi's ging en dat deze voertuigen de gehele rijbaan blokkeerden. Hierop hebben wij ons dienstvoertuig voor de taxi's tot stilstand gebracht. Wij zagen vervolgens dat achter ons dienstvoertuig ook taxi's kwamen te staan. Wij constateerden dat wij geheel met het dienstvoertuig ingesloten stonden en dat het onmogelijk was om nog voor of achteruit te rijden.

Wij zagen dat de chauffeurs van de taxi's voor ons voertuig in de auto op de bestuurderszitplaatsen zaten. Hierop zijn wij naar deze bestuurders toegegaan en hebben deze, een ieder afzonderlijk, tot twee maal toe met duidelijke verstaanbare stem gevorderd de desbetreffende taxi's weg te halen van de rijbaan, zodat wij onze weg en opdracht konden vervolgen.

Hieraan werd gevolg gegeven, weliswaar met het nodige commentaar. Wij zagen dat de bestuurders aanstalten maakten om de taxi's weg te halen van de rijbaan. Hierop kwam er een manspersoon, de later te noemen verdachte V., op mij, Bo., toelopen. De later te noemen verdachte V. deelde mij mede dat wij niet meer weg kwamen en dat we vast stonden. Ik, Bo., heb vervolgens tegen V. verteld dat wij met een opdracht doende waren.

Tevens heb ik V. vervolgens gevraagd waar zijn taxi stond. Ik, Bo., ging ervan uit dat V. ook een van de chauffeurs was. V. deelde mij mede dat hij geen taxi bij had en dat hij kwam om te praten. Hierop heb ik, Bo., V. medegedeeld dat wij daar geen tijd voor hadden en hem nogmaals medegedeeld dat wij een opdracht hadden. Hierop hoorden wij, verbalisanten, V. roepen dat niemand hier weg ging, althans woorden van gelijke strekking. Wij namen aan dat dit tegen de andere chauffeurs was.

Hierop heb ik, Bo., V. met duidelijke verstaanbare stem gevorderd zich te verwijderen van de rijbaan en te gaan staan op het trottoir bij de McDonald's. V. weigerde dit. Hierop heb ik, Bo., nogmaals V. met duidelijke verstaanbare stem gevorderd om zich te verwijderen in de eerder door mij genoemde richting.

V. weigerde dit en bleef volharden door op de rijbaan te blijven staan.

Hierop hebben wij, verbalisanten, V. aangehouden terzake het niet voldoen aan een ambtelijk gegeven bevel en hebben V. bij de kleding gepakt om hem vervolgens over te brengen naar het dienstvoertuig. De overige taxichauffeurs, geschat zo'n 10 in totaal, waren het hier kennelijk niet mee eens en grepen V. eveneens bij zijn kleding, dit met de kennelijke bedoeling om de aanhouding van V. te voorkomen. Hierop heb ik, Bo., middels de portofoon collega's bij ons gevraagd, dit omdat de situatie duidelijk aan het escaleren was.

Na enig getrek over en weer is V. door ons in het dienstvoertuig geplaatst.

Kort hierop verschenen er meerdere collega's van zowel de afdeling noodhulp, horeca en de bereden politie van de KLPD ter plaatse.

Hierop zijn er vervolgens nog een aantal taxichauffeurs aangehouden door de collega's. Hiervan zal afzonderlijk proces-verbaal van worden opgemaakt. Na ongeveer 10 minuten is de rijbaan door de taxichauffeurs vrijgemaakt en hebben wij, verbalisanten, de verdachte overgebracht naar de afdeling A&V te X.

Tijdens dit incident voelden wij, verbalisanten, ons ernstig in de uitvoering van onze werkzaamheden belemmerd. Dit in eerste instantie door het optreden van de chauffeurs

die in eerste aanleg de weg blokkeerden. Na duidelijke vorderingen onzer zijde maakten zij voor ons, verbalisanten, duidelijke aanstalten om de rijbaan vrij te maken. Echter bij het verschijnen en door het optreden van de verdachte V. liep de situatie uit de hand. Kennelijk voelden de chauffeurs zich op dat moment gesterkt door V. en staakten de aanstalten om de rijbaan vrij te maken. Tevens willen wij, verbalisanten, opmerken dat wij totaal niets afwisten van het eerder voorgevallene tussen de collega's en de taxichauffeurs.

Ambtshalve was het ons, verbalisanten, bekend dat het genoemde tijdstip qua werkzaamheden een piekmoment is, dit gezien het feit dat om 04.00 uur alle horecagelegenheden sluiten en er een groot aantal horecabezoekers op straat staan. Mede dit gegeven waren wij van mening dat er geen tijd was om dit soort discussies op dit moment te voeren en hebben wij besloten om de chauffeurs te vorderen te vertrekken zodat wij ons met onze oorspronkelijke opdracht konden gaan uitvoeren, namelijk het assisteren van de collega's."

e. standpunt hoofdofficier van justitie

De hoofdofficier van justitie te Breda liet bij brief van 17 januari 2005 onder meer het volgende weten in reactie op de klacht:

"Na bestudering van alle relevante stukken met betrekking tot het incident op 7 februari 2004 - waaronder het door de betrokken verbalisanten opgemaakte proces-verbaal van bevindingen - ben ik indertijd tot de conclusie gekomen dat er geen sprake was van enig disproportioneel geweld ten opzichte van de heer V. (verzoeker; N.o.).

Vorenstaande heeft mij dan ook doen besluiten om geen nader onderzoek te laten instellen naar het handelen van de betrokken verbalisanten door de Unit Veiligheid en Integriteit van de politie Midden en West Brabant."

f. verklaring betrokken ambtenaar Hx

De betrokken politieambtenaar H. van het regionale politiekorps Midden en West Brabant deelde bij brief van 4 januari 2005 onder meer het volgende mee in reactie op de klacht:

"De gemeente X had er behoefte aan om de volgende dag (10 februari 2004; N.o.) met partijen bij elkaar te komen op het gemeentehuis van X.

Bij deze bijeenkomst werd met de chauffeurs over de gerezen problemen gesproken. Het was mede hun grief dat de politie niet optrad tegen foutparkeerders. Bij de hierop volgende discussie ging het over het ontbreken van het wettelijk kader.

V. riep dat hij een brief had van de gemeente op grond waarvan hij bevoegd was ergens standplaats in te nemen. Ik heb hem hierop geantwoord dat **die brief** een luchtkasteel is, immers voor de politie gelden enkel vergunningen en de wettelijke bepalingen van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990. Ik had liever gezien dat de gemeente hem in plaats van een brief een vergunning had gegeven in de vorm van de in de gemeente X hiervoor gebruikelijke geplastificeerde vergunningskaart welke achter de voorruit wordt gelegd.

(Overigens bleek later dat door de gemeente X naar de chauffeurs een brief was verzonden waarin zij ontheffing hadden gekregen voor een aantal bepalingen. Door de gemeente was hierover niet met de politie gecommuniceerd.) (...) De gemeente (is; N.o.) in gebreke geweest mij van deze vorm van ontheffing verlenen in kennis te stellen. De klachtencommissie heeft de klacht van V. geheel ongegrond verklaard. Wel werd aan hem aangegeven dat mijn betiteling van de ontheffingsbrief als 'luchtkasteel' als niet 'tactisch' werd beschouwd. Hierbij wil ik onderstrepen dat e.e.a. moet geplaatst worden in de sfeer waarin de doorgaans gemoedelijke gesprekken hadden plaatsgevonden en nogmaals op het moment dat ik het over de **brief** van V. had, ik onwetend was dat het hier om een ontheffingsbrief ging."

Verzoeker liet bij brief van 14 maart 2005 weten dat de reactie van de korpsbeheerder hem geen aanleiding gaf tot het geven van commentaar. Ten aanzien van de reactie van de betrokken ambtenaar Hx (hiervoor opgenomen onder F.) deelde verzoeker onder meer het volgende mee:

"Het gesprek de volgende dag tussen enerzijds de Gemeente X en anderzijds de taxichauffeurs (zoals in zijn brief ook beschreven) klopt niet want het was een gesprek tussen de Gemeente X en de Directies van de X'se taxibedrijven waar ik als vertegenwoordiger van de X'se taxichauffeurs ook aanwezig was.

De frase als dat dhr. Hx niets wist over de ontheffingen is zeer in twijfel te trekken aangezien dhr. Hx vanaf het prille begin, samen met de Gemeente X en de taxibedrijven voor deze ontheffing heeft gezorgd en de geplastificeerde ontheffingen mede uit die koker zijn ontstaan.

(...)

U zult wellicht begrijpen dat ik in het geheel geen waarde kan hechten aan de brief van dhr. H. daar deze op significante onderdelen zijn eigen straatje schoonveegt. En dat zou niet hoeven als dhr. Hx zelf weet dat hem geen blaam zou treffen.

(...) Betreft mijn aanhouding en de verslaglegging daarover:

Ook hier wordt door de betreffende agenten een andere lezing gegeven dan dat zich daadwerkelijk heeft afgespeeld."

H. Reactie korpsbeheerder

De korpsbeheerder liet weten bij zijn standpunt te blijven.

Achtergrond

Wetboek van Strafrecht

Artikel 184, eerste lid

"Hij die opzettelijk niet voldoet aan een bevel of een vordering, krachtens wettelijk voorschrift gedaan door een ambtenaar met de uitoefening van enig toezicht belast of door een ambtenaar belast met of bevoegd verklaard tot het opsporen of onderzoeken van strafbare feiten, alsmede hij die opzettelijk enige handeling, door een van die ambtenaren ondernomen ter uitvoering van enig wettelijk voorschrift, belet, belemmert of verijdelt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van de tweede categorie."

2. Wetboek van Strafvordering

2.1. Artikel 27, eerste lid

"Als verdachte wordt vóórdat de vervolging is aangevangen, aangemerkt degene te wiens aanzien uit feiten of omstandigheden een redelijk vermoeden van schuld aan eenig strafbaar feit voortvloeit."

2.2. Artikel 53, eerste, tweede en derde lid

"1. In geval van ontdekking op heeter daad is ieder bevoegd den verdachte aan te houden.

2. In zoodanig geval is de officier van justitie of de hulpofficier bevoegd den verdachte, na aanhouding, naar eene plaats van verhoor te geleiden; hij kan ook diens aanhouding of voorgeleiding bevelen.

3. Geschiedt de aanhouding door een anderen opsporingsambtenaar, dan draagt deze zorg dat de aangehoudene ten spoedigste voor den officier van justitie of een van diens hulpofficieren wordt geleid."

3. Ambtsinstructie voor de politie, de Koninklijke Marechaussee en de buitengewoon opsporingsambtenaar (Besluit van 8 april 1994; Stb. 275, in werking getreden op 1 april 1994;

3.1. Artikel 1, derde lid onder c

"In dit besluit wordt verstaan onder:

(...)

c. aanwenden van geweld: het gebruiken van geweld en het dreigen met geweld, waaronder wordt begrepen het ter hand nemen van een vuurwapen."

3.2. Artikel 23

"De ambtenaar die gebruik heeft gemaakt van handboeien als bedoeld in artikel 22, eerste lid, meldt dit onverwijld schriftelijk aan de meerdere, onder vermelding van de redenen die tot het gebruik van handboeien hebben geleid."

4. Artikel 8 Politiewet 1993

"1. De ambtenaar van politie die is aangesteld voor de uitvoering van de politietaak is bevoegd in de rechtmatige uitoefening van zijn bediening geweld te gebruiken, wanneer het daarmee beoogde doel dit, mede gelet op de aan het gebruik van geweld verbonden gevaren, rechtvaardigt en dat doel niet op een andere wijze kan worden bereikt. Aan het

gebruik van geweld gaat zo mogelijk een waarschuwing vooraf."

5. Algemeen Plaatselijke Verordening X

Artikel 8, lid 1 en 2

"Samenschooling en ongeregelheden

1. Het is verboden op de weg zich tezamen met anderen te begeven naar of al dan niet tezamen met anderen deel te nemen aan een samenschooling, onnodig op te dringen of door uitdagend gedrag aanleiding te geven tot wanordelijkheden.

2. Eenieder, die op de weg aanwezig is bij enig voorval, waardoor er wanordelijkheden ontstaan of dreigen te ontstaan of bij een tot toeloop van publiek aanleiding gevende gebeurtenis, dan wel zich bevindt in of aanwezig is bij een samenschooling, is verplicht op een daartoe strekkend bevel van een ambtenaar van politie zijn weg te vervolgen of zich in de door hem aangewezen richting te verwijderen."